

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLINGS FÖRDRAGSSERIE

ÖVERENSKOMMELSER MED FRÄMMANDE MAKTER

1999

Utgiven i Helsingfors den 23 juni 1999

Nr 70—73

INNEHÅLL

Nr		Sidan
70	Lag om godkännande av vissa bestämmelser i konventionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater	907
71	Förordning om tillämpning av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i konventionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater innan konventionen trätt i kraft internationellt	909
72	Lag om godkännande av vissa bestämmelser i konventionen om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater	921
73	Förordning om tillämpning av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i konventionen om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater innan konventionen trätt i kraft internationellt	922

Nr 70

(Finlands författningssamlings nr 748/1999)

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i konventionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater

Given i Helsingfors den 12 februari 1999

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på det sätt som 69 § 1 mom. riksdagsordningen anger, föreskrivs:

1 §

*Konventionens
ikraftträdande*

Bestämmelserna i den i Bryssel den 27 september 1996 ingångna konventionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater som upprättats på grundval av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen är, för så vitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft så som därom har avtalats.

2 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

3 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

RP 187/1998
LaUB 18/1998
RSv 207/1998

Genom förordning kan bestämmas att före sådan medlemsstat som avgett förklaring i konventionens internationella ikraftträdande enlighet med artikel 18.4 i konventionen. tillämpas denna lag mellan Finland och en

Helsingfors den 12 februari 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Olli-Pekka Heinonen

Nr 71

(Finlands författningssamlings nr 749/1999)

Förordning

om tillämpning av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i konventionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater innan konventionen trätt i kraft internationellt

Given i Helsingfors den 18 juni 1999

På föredragning av justitieministern föreskrivs:

1 §

Innan den i Bryssel den 27 september 1996 ingångna konventionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater, vilken upprättats på grundval av artikel K.3 i Fördraget om Europeiska unionen, har trätt i kraft internationellt, tillämpas lagen om godkännande av vissa bestämmelser i konventionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater (748/1999) från den 7 juli 1999 mellan Finland och en sådan stat som har avgett en förklaring i enlighet med artikel 18.4 i konventionen, så som därom har avtalats. Vissa bestämmelser i konventionen har godkänts genom den ovan nämnda lagen av den 12 februari 1999. Republikens president har godkänt konventionen likaså den 12 februari 1999, och godkännandeinstrumentet beträffande den har deponerats hos generalsekreteraren för Europeiska unionens råd den 7 april 1999.

2 §

Finland har avgett följande förklaringar gällande konventionen:

1) Artikel 7.2 i konventionen

Finland utlämnar egna medborgare på följande villkor:

En finsk medborgare kan enligt justitieministeriets prövning utlämnas till en medlemsstat i Europeiska unionen för lagföring för

ett brott för vilket, om det hade begåtts i Finland under motsvarande förhållanden, det strängaste straffet enligt finsk lag är fängelse i minst fyra år.

Den medlemsstat som begär utlämning förbinder sig att omedelbart återföra den utlämnade finska medborgaren till Finland för verkställighet av eventuellt frihetsstraff efter att domen har vunnit laga kraft, om den dömde har samtyckt till att straffet verkställs i Finland.

En finsk medborgare utlämnas inte för ett politiskt brott eller för ett brott som har begåtts i Finland eller ombord på ett finskt fartyg på öppna havet, eller ombord på ett finskt luftfartyg.

En finsk medborgare åtalas eller straffas inte utan justitieministeriets medgivande för något annat brott än det som avses i begäran om utlämning.

En finsk medborgare vidareutlämnas inte till en annan stat.

2) Artikel 12.2 i konventionen

Finland fortsätter att tillämpa artikel 15 i den europeiska konventionen om utlämning för brott (FördrS 32/1971), om inte något annat föranleds av artikel 13 i konventionen om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater eller om den som har begärts utlämnad sam-

tycker till att vidareutlämnas till en annan medlemsstat.

3) Artikel 18.4 i konventionen

Konventionen kan, innan den trätt i kraft internationellt, tillämpas mellan Finland och de medlemsstater som har avgett en likadan förklaring.

Vid deponeringen av godkännandeinstrumentet har Finland dessutom avgett följande förklaringar:

1) Artikel 13.2 i konventionen

I Finland är justitieministeriet den centralmyndighet som avses i artikel 13.1 i konventionen.

2) Artikel 14 i konventionen

Sådana ytterligare upplysningar som avses i artikel 13 i den europeiska konventionen om utlämning för brott kan, på det sätt som anges i artikel 14, tillställas de behöriga myndigheterna direkt. I Finland har justitieministeriet, centralkriminalpolisen och högsta domstolen sådan rätt som avses i artikel 14 i konventionen att anhålla om, meddela och ta emot ytterligare upplysningar.

Helsingfors den 18 juni 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Finland har, i samband med undertecknandet av konventionen, tillsammans med Sverige och Danmark avgett en förklaring enligt vilken Danmark, Finland och Sverige inte — som meddelades under förhandlingarna om anslutning till Schengenavtalen — i förhållande till de andra medlemsstaterna som garanterar lika behandling, kommer att åberopa de förklaringar som de gjort inom ramen för artikel 6.1 i den europeiska konventionen om utlämning för brott som grund för att vägra utlämning av i deras länder bosatta personer från icke-nordiska stater.

3 §

Vad som bestäms om utlämning av en finsk medborgare gäller också utlämning av danska, isländska, norska och svenska medborgare.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 7 juli 1999.

Justitieminister *Johannes Koskinen*

RÅDETS AKT**av den 27 september 1996 om upprättande av
konventionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater
(96/C 313/02)**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

som beaktar Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel K 3.2 c i detta, och

som för att uppnå unionens mål betraktar förbättringen av möjligheterna för utlämning mellan medlemsstaterna i Europeiska unionen som en fråga av gemensamt intresse som utgör en del av det samarbete om vilket stadgas i avdelning VI i fördraget,

BESLUTAR att härmed upprätta den konvention, inbegripet bilagan till denna, vars text återfinns i bilagan till denna akt och som denna dag har undertecknats av företrädarna för regeringarna i unionens medlemsstater,

REKOMMENDERAR att medlemsstaterna antar den i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser.

Utfärdad i Bryssel den 27 september 1996.

På rådets vägnar

M. LOWRY

Ordförande

KONVENTION**upprättad på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA till denna konvention, Europeiska unionens medlemsstater,

SOM HÄNVISAR TILL rådets akt om Europeiska unionen av den 27 september 1996,

SOM ÖNSKAR förbättra det straffrättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna såvitt avser såväl lagföring som verkställighet av domar,

SOM ÄR MEDVETNA OM att utlämning har stor betydelse inom det rättsliga samarbetet för att uppnå dessa mål,

SOM UNDERSTRYCKER att medlemsstaterna har ett gemensamt intresse av att säkerställa att utlämningsförfarandena sker effektivt och snabbt i den omfattning deras statsskick är grundade på demokratiska principer och medlemsstaterna iakttar de skyldigheter som fastställs i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950,

SOM UTTRYCKER sitt förtroende för sina rättssystemers uppbyggnad och systemens sätt att fungera och för samtliga medlemsstaters förmåga att garantera en opartisk rättegång,

SOM ERINRAR OM att rådet, genom sin akt av den 10 mars 1995, upprättade konventionen om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater,

SOM BEAKTAR intresset av att det mellan Europeiska unionens medlemsstater sluts en konvention som kompletterar den europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957 och övriga gällande konventioner på området,

SOM BEAKTAR att bestämmelserna i dessa konventioner förblir tillämpliga på alla de frågor som inte behandlas i denna konvention,

HAR ENATS OM FÖLJANDE:

*Artikel 1***Allmänna bestämmelser**

1. Denna konvention har till syfte att komplettera bestämmelserna i och underlätta tillämpningen mellan Europeiska unionens medlemsstater av

— den europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957 (nedan kallad "Europeiska utlämningskonventionen"),

— den europeiska konventionen om bekämpande av terrorism av den 27 januari 1977 (nedan kallad "Europakonventionen om bekämpande av terrorism"),

— konventionen av den 19 juni 1990 om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om det gradvisa avskaffandet av kontrollerna vid de gemensamma gränserna, inom ramen för förbindelserna mellan de medlemsstater som är parter till denna konvention, samt

— kapitel 1 i fördraget om utlämning och inbördes rättshjälp i brottmål mellan Konungariket Belgien, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna av den 27 juni 1962, ändrat genom protokollet av den 11 maj 1974 (nedan kallat "Beneluxfördraget") inom ramen för förbindelserna mellan medlemsstaterna i den ekonomiska unionen Benelux.

2. Punkt 1 påverkar inte tillämpningen av mer förmånliga bestämmelser i bilaterala eller multilaterala avtal mellan medlemsstater, och inte heller överenskommelser om utlämning som träffats på grundval av en enhetlig lagstiftning eller motsvarande lagstiftning om verkställighet inom en medlemsstats territorium av sådana häktningsbeslut som är utfärdade inom en annan medlemsstats territorium, på det sätt som föreskrivs i artikel 28.3 i Europeiska utlämningskonventionen.

Artikel 2

Utlämningsbara brott

1. Utlämning skall medges för brott som enligt den ansökande medlemsstatens lagstiftning är belagt med frihetsstraff eller frihetsberövande skyddsåtgärd upp till en tid av lägst tolv månader och som, enligt den anmodade medlemsstatens lagstiftning, är belagt med frihetsstraff eller frihetsberövande skyddsåtgärd upp till en tid av lägst sex månader.

2. Utlämning får inte vägras på den grunden att lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten inte föreskriver samma slag av frihetsberövande skyddsåtgärder som lagstiftningen i den ansökande medlemsstaten.

3. Artikel 2.2 i Europeiska utlämningskonventionen och artikel 2.2 i Beneluxfördraget skall även tillämpas när vissa brott är belagda med bötesstraff.

Artikel 3

Konspiration och sammanslutning av brottslingar

1. Om det brott som ligger till grund för

begäran om utlämning enligt den ansökande medlemsstatens lagstiftning rubriceras som konspiration eller sammanslutning av brottslingar och är belagt med frihetsstraff eller frihetsberövande skyddsåtgärd upp till en tid av lägst tolv månader, får utlämning inte vägras på den grunden att den anmodade medlemsstatens lagstiftning inte föreskriver att samma gärningar utgör ett brott, om syftet med konspirationen eller sammanslutningen är att begå

a) ett eller flera av de brott som avses i artiklarna 1 och 2 i Europakonventionen om bekämpande av terrorism, eller

b) varje annat brott som är belagt med frihetsstraff eller frihetsberövande skyddsåtgärd upp till en tid av lägst tolv månader gällande narkotikabrott och andra former av organiserad brottslighet eller andra våldshandlingar som är riktade mot en persons liv, fysiska integritet eller frihet, eller som skapar allmän fara för personer.

2. För att fastställa om syftet med konspirationen eller sammanslutningen är att begå ett av de brott som avses i punkt 1 a eller 1 b i denna artikel skall den anmodade medlemsstaten beakta uppgifterna i häktningsbeslutet eller i ett beslut med samma rättsverkan eller i den fällande domen avseende den person som har begärts utlämnad samt i de uppgifter om brott som avses i artikel 12.2 b i Europeiska utlämningskonventionen eller i artikel 11.2 b i Beneluxfördraget.

3. En medlemsstat får i samband med underrättelse enligt artikel 18.2 förklara att den förbehåller sig rätten att inte tillämpa punkt 1 eller att tillämpa den under vissa, närmare angivna omständigheter.

4. Varje medlemsstat som har gjort en reservation enligt punkt 3 skall föreskriva att följande utgör brott för vilket utlämning skall medges enligt artikel 2.1: handlande varigenom en person bidrar till att en grupp personer, som handlar med gemensamt syfte, begår ett eller flera brott gällande terrorism enligt artiklarna 1 och 2 i Europakonventionen om bekämpande av terrorism, narkotikabrott och andra former av organiserad brottslighet eller andra våldshandlingar som är riktade mot en persons liv, fysiska integritet eller frihet, eller som skapar allmän fara

för personer, när brotten är belagda med frihetsstraff eller frihetsberövande skyddsåtgärd upp till en tid av lägst tolv månader, även om den personen inte deltar i det egentliga utförandet av det eller de berörda brotten; bidraget skall ha varit avsiktligt och getts med kännedom antingen om syftet och gruppens allmänna brottsliga verksamhet eller om gruppens avsikt att begå det eller de berörda brotten.

Artikel 4

Beslut om frihetsberövande med placering på annan plats än kriminalvårdsanstalt

Utlämning för lagföring får inte vägras på den grunden att begäran, i enlighet med artikel 12.2 a i Europeiska utlämningskonventionen eller artikel 11.2 a i Beneluxfördraget, stöds av ett beslut av en rättslig myndighet i den ansökande medlemsstaten om att beröva en person friheten genom att placera denne på annan plats än kriminalvårdsanstalt.

Artikel 5

Politiska brott

1. Vid tillämpningen av denna konvention får den anmodade medlemsstaten inte betrakta något brott som ett politiskt brott, en gärning förknippad med ett sådant brott eller ett brott inspirerat av politiska motiv.

2. Varje medlemsstat får i samband med underrättelse enligt artikel 18.2 förklara att den kommer att tillämpa punkt 1 endast på

a) brott enligt artiklarna 1 och 2 i Europakonventionen om bekämpande av terrorism, och

b) gärningar, rubricerade som konspiration eller sammanslutning av brottslingar, som överensstämmer med det handlande som beskrivs i artikel 3.4 med syfte att begå ett eller flera av de brott som avses i artiklarna 1 och 2 i Europakonventionen om bekämpande av terrorism.

3. Bestämmelserna i artikel 3.2 i Europeiska utlämningskonventionen och artikel 5 i

Europakonventionen om bekämpande av terrorism påverkas inte.

4. De reservationer som gjorts enligt artikel 13 i Europakonventionen om bekämpande av terrorism skall inte tillämpas på utlämning mellan medlemsstaterna.

Artikel 6

Fiskaliska brott

1. När det gäller brott mot lagstiftningen avseende skatter och avgifter, tullar och valutatransaktioner skall även de gärningar som enligt den anmodade medlemsstatens lagstiftning motsvarar ett brott av samma beskaffenhet föranleda utlämning under de förutsättningar som anges i denna konvention, Europeiska utlämningskonventionen och Beneluxfördraget.

2. Utlämning får inte vägras på den grunden att den anmodade medlemsstatens lagstiftning inte föreskriver samma slag av skatter eller avgifter eller inte innehåller samma typ av bestämmelser när det gäller skatter och avgifter, tullar och valutatransaktioner som den ansökande medlemsstatens lagstiftning.

3. Varje medlemsstat får i samband med underrättelse enligt artikel 18.2 förklara att den kommer att bevilja utlämning, såsom för fiskaliskt brott, endast för gärningar som kan utgöra ett brott mot lagstiftningen avseende punktskatter, mervärdesskatt eller tullar.

Artikel 7

Utlämning av egna medborgare

1. Utlämning får inte vägras på den grunden att den person som är föremål för begäran om utlämning är medborgare i den anmodade medlemsstaten i den mening som avses i artikel 6 i Europeiska utlämningskonventionen.

2. Varje medlemsstat får i samband med underrättelse enligt artikel 18.2 förklara att den inte kommer att bevilja utlämning av

sina egna medborgare eller att den kommer att tillåta detta endast under vissa förutsättningar som den närmare anger.

3. De reservationer som avses i punkt 2 gäller i fem år räknat från den första dag då denna konvention tillämpas av den berörda medlemsstaten. Reservationerna kan dock förnyas för ytterligare perioder av samma längd.

Tolv månader före den dag då reservationen upphör att gälla skall depositarien informera den berörda medlemsstaten om denna förfallodag.

Medlemsstaten skall, senast tre månader före utgången av varje femårsperiod, underätta depositarien om den vidhåller sin reservation, om den ändrar den så att villkoren för utlämning mildras eller om den återtar reservationen.

Om underrättelse enligt föregående stycke inte sker skall depositarien informera den berörda medlemsstaten om att dess reservation anses automatiskt förlängd för en period av sex månader; före utgången av denna period bör medlemsstaten lämna en underrättelse. Om underrättelse inte skett vid utgången av denna period anses reservationen förfallen.

Artikel 8

Preskription

1. Utlämning får inte vägras på den grunden att brottet eller verkställigheten av straffet preskriberats enligt den anmodade medlemsstatens lagstiftning.

2. Den anmodade medlemsstaten kan underlåta att tillämpa punkt 1 om ansökan om utlämning grundas på gärningar som faller under denna stats behörighet enligt dess egen strafflag.

Artikel 9

Amnesti

Utlämning skall inte beviljas för brott som omfattas av amnesti i den anmodade med-

lemsstaten om denna var behörig att lagföra brottet enligt sin egen strafflag.

Artikel 10

Andra gärningar än de som har legat till grund för begäran om utlämning

1. För andra gärningar som den utlämnade personen har begått före överlämnandet än den som har legat till grund för begäran om utlämning får den utlämnade personen, utan att den anmodade statens samtycke behöver inhämtas,

a) åtalas eller dömas, när gärningarna inte är belagda med frihetsstraff eller frihetsberövande skyddsåtgärd,

b) åtalas eller dömas, om inte de straffrättsliga åtgärderna medför att den personliga friheten inskränks,

c) bli föremål för en icke frihetsberövande påföljd, inbegripet böter eller en liknande åtgärd, eller en åtgärd som träder i stället för detta, även om påföljden inskränker den personliga friheten, eller

d) åtalas, dömas, kvarhållas för verkställandet av ett straff eller en skyddsåtgärd eller bli föremål för någon annan inskränkning av den personliga friheten, om personen efter överlämnandet uttryckligen avstår från att åberopa specialitetsprincipen avseende de särskilda gärningar som har begåtts före överlämnandet.

2. Om den utlämnade personen avstår på det sätt som avses i punkt 1 d, skall avståendet lämnas inför de behöriga rättsliga myndigheterna i den ansökande medlemsstaten och antecknas i ett protokoll, i enlighet med den statens interna rätt.

3. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att det avstående som avses i punkt 1 d skall tas emot under sådana omständigheter att det framgår att personen frivilligt gett uttryck för detta och varit fullt medveten om följderna härav. För det ändamålet skall den utlämnade personen ha rätt till juridiskt biträde.

4. Om den anmodade medlemsstaten har

avgett en förklaring i enlighet med artikel 6.3, skall punkt 1 a, 1 b och 1 c i den här artikeln inte tillämpas på fiskaliska brott med undantag av de brott som avses i artikel 6.3.

Artikel 11

Presumtion om samtycke från den anmodade medlemsstaten

Varje medlemsstat får i samband med underrättelse enligt artikel 18.2 eller vid varje annan tidpunkt förklara att i statens förbindelser med övriga medlemsstater som har avgett samma förklaring skall samtycke enligt artikel 14.1 a i Europeiska utlämningskonventionen och artikel 13.1 a i Beneluxfördraget anses ha lämnats om inte, i ett enskilt fall, staten tillkännager något annat när den beviljar utlämning.

När medlemsstaten, i ett enskilt fall, har uppgivit att samtycket inte skall anses ha lämnats skall artikel 10.1 fortsätta att tillämpas.

Artikel 12

Vidareutlämning till en annan medlemsstat

1. Artikel 15 i Europeiska utlämningskonventionen och artikel 14.1 i Beneluxfördraget är inte tillämpliga på begäran om vidareutlämning från en medlemsstat till en annan medlemsstat.

2. En medlemsstat får i samband med underrättelse enligt artikel 18.2 förklara att artikel 15 i Europeiska utlämningskonventionen och artikel 14.1 i Beneluxfördraget skall fortsätta att tillämpas om inte annat föreskrivs i artikel 13 i konventionen om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater¹ eller den berörda personen samtycker till att vidareutlämnas till en annan medlemsstat.

Artikel 13

Centralmyndighet och överföring av dokument per telefax

1. Varje medlemsstat skall utse en centralmyndighet eller, om det föreskrivs enligt dess konstitutionella ordning, centralmyndigheter som är ansvariga för överföring och mottagande av begäran om utlämning och erforderliga handlingar till stöd för en sådan begäran samt all annan officiell skriftväxling som gäller en begäran om utlämning, om inte annat anges i denna konvention.

2. Varje medlemsstat skall i samband med underrättelse enligt artikel 18.2 ange den eller de myndigheter som har utsetts enligt punkt 1 i denna artikel. Medlemsstaten skall meddela depositarien om alla ändringar såvitt avser beslutet om ansvarig myndighet.

3. En begäran om utlämning och de handlingar som avses i punkt 1 får överföras per telefax. Varje centralmyndighet skall vara utrustad med en telefax för överföring och mottagande av sådana handlingar och skall se till att den fungerar.

4. När en telefax används vid tillämpningen av denna artikel skall meddelandet krypteras genom en apparat som är kopplad till den telefax som centralmyndigheten använder, för att garantera såväl överföringens ursprung som att överföringen är konfidentiell.

Medlemsstaterna skall samråda om den praktiska tillämpningen av denna artikel.

5. För att garantera utlämningshandlingarnas äkthet skall den ansökande medlemsstatens centralmyndighet i sin begäran förklara att den intygar att de handlingar som överförts till stöd för begäran överensstämmer med originalen och lämna en beskrivning av de överförda handlingarna. Om den anmodade medlemsstaten ifrågasätter att handlingarna överensstämmer med originalen har dess centralmyndighet rätt att kräva att centralmyndigheten i den ansökande medlemsstaten inom skäligen tid företer originalhandlingarna eller en bestyrkt kopia av dessa antingen på diplomatisk väg eller på något annat sätt, som gemensamt överenskommit.

¹ EGT nr C 78, 30.3.1995, s. 1.

*Artikel 14***Ytterligare upplysningar**

Varje medlemsstat får i samband med underrättelse enligt artikel 18.2 eller vid varje annan tidpunkt förklara att, i statens förbindelser med övriga medlemsstater som har avgett samma förklaring får de rättsliga myndigheterna eller andra behöriga myndigheter i dessa övriga medlemsstater vid behov vända sig direkt till den nämnda medlemsstatens rättsliga myndigheter eller andra behöriga myndigheter för de straffrättsliga åtgärderna mot den person som begärs utlämnad, för att anhålla om ytterligare upplysningar i enlighet med artikel 13 i Europeiska utlämningskonventionen eller artikel 12 i Beneluxfördraget.

När en medlemsstat avger en sådan förklaring skall den ange vilka rättsliga myndigheter eller andra behöriga myndigheter som har rätt att anhålla om, meddela och ta emot sådana ytterligare upplysningar.

*Artikel 15***Bestyrkande av äkthet**

Varje handling eller kopia av en handling som har överlämnats i ett utlämningsärende skall vara befriad från kravet på bestyrkande av äkthet och andra formaliteter, om inte annat uttryckligen föreskrivs i denna konvention, i Europeiska utlämningskonventionen eller i Beneluxfördraget. I det senare fallet skall kopior av handlingar anses bestyrkta när deras äkthet intygats av de rättsliga myndigheter som utfärdat originalet eller av den centralmyndighet som avses i artikel 13.

*Artikel 16***Transitering**

Vid transitering, i den mening som avses i artikel 21 i Europeiska utlämningskonventionen och artikel 21 i Beneluxfördraget, genom en medlemsstats territorium till en annan medlemsstat skall följande bestämmelser tillämpas:

a) De upplysningar som finns i en begäran om transitering skall vara tillräckliga för att göra det möjligt för transiteringsmedlemsstaten att bedöma begäran och att vidta de tvångsåtgärder gentemot den utlämnade personen som är nödvändiga för transiteringens genomförande.

För det ändamålet skall följande upplysningar anses vara tillräckliga:

- Den utlämnade personens identitet.
- Förekomsten av ett häktningsbeslut eller ett annat beslut med samma rättsverkan eller en verkställbar dom.
- Brottets natur och den rättsliga beskrivningen av detta.
- En beskrivning av de omständigheter under vilka brottet begåtts, inbegripet datum och plats.

b) Begäran om transitering och de upplysningar som avses i a) får sändas till transiteringsmedlemsstaten på varje sätt som innebär att begäran dokumenteras skriftligen. Transiteringsmedlemsstaten skall tillkännage sitt beslut på samma sätt.

c) Om transiteringen sker med flyg utan planerad mellanlandning skall den ansökande medlemsstaten, om en icke planerad landning görs, förse den berörda medlemsstaten med de upplysningar som anges i a).

d) Om inte annat föreskrivs i bestämmelserna i denna konvention, särskilt artiklarna 3, 5 och 7, skall artikel 21.1, 21.2, 21.5 och 21.6 i Europeiska utlämningskonventionen och artikel 21.1 i Beneluxfördraget fortsätta att tillämpas.

*Artikel 17***Reservationer**

Denna konvention kan inte bli föremål för några andra reservationer än dem som uttryckligen föreskrivs i denna konvention.

*Artikel 18***Ikraftträdande**

1. Denna konvention skall antas av med-

lemsstaterna i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.

2. Medlemsstaterna skall underrätta generalsekreteraren för Europeiska unionens råd när de förfaranden som deras konstitutionella bestämmelser föreskriver för antagande av denna konvention har genomförts.

3. Denna konvention träder i kraft nittio dagar efter det att den underrättelse som avses i punkt 2 lämnats av den stat - som skall vara medlem i Europeiska unionen när rådet antar den akt genom vilken denna konvention upprättas - som sist fullgör denna formalitet.

4. Fram till det att denna konvention träder i kraft får varje medlemsstat i samband med underrättelse enligt punkt 2 eller vid varje annan tidpunkt förklara att konventionen, vad medlemsstaten beträffar, är tillämplig i dess förbindelser med de medlemsstater som har gjort samma förklaring. Dessa förklaringar skall börjar gälla nittio dagar efter det att de har deponerats.

5. Denna konvention skall tillämpas endast på sådan begäran som görs efter dagen då den träder i kraft eller efter dagen då den börjar tillämpas mellan den anmodade medlemsstaten och den ansökande medlemsstaten.

Artikel 19

Anslutning av nya medlemsstater

1. Denna konvention skall vara öppen för

anslutning för varje stat som blir medlem i Europeiska unionen.

2. Texten till denna konvention, avfattad på den anslutande medlemsstatens språk, utarbetad av Europeiska unionens råd, skall vara giltig.

3. Anslutningsinstrumenten skall deponeras hos depositarien.

4. Denna konvention skall, i förhållande till varje stat som ansluter sig till den, träda i kraft nittio dagar efter det att staten har deponerat sitt anslutningsinstrument eller på dagen för denna konventions ikraftträdande, om denna ännu inte har trätt i kraft då nittiodagarsperioden löper ut.

5. Om denna konvention ännu inte har trätt i kraft när anslutningsinstrumenten deponeras, skall artikel 18.4 tillämpas på de anslutande medlemsstaterna.

Artikel 20

Depositarie

1. Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd är depositarie för denna konvention.

2. Depositarien skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra uppgifter avseende antaganden och anslutningar, förklaringar och reservationer samt alla andra underrättelser som rör denna konvention.

*BILAGA***Gemensam förklaring om rätten till asyl**

Medlemsstaterna förklarar att denna konvention inte skall påverka rätten till asyl, såsom den har erkänts i deras respektive författningar, eller medlemsstaternas tillämpning av bestämmelserna i konventionen om flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom konventionen om statslösa personers rättsliga ställning av den 28 september 1954 och genom protokollet om flyktingars rättsliga ställning av den 31 januari 1967.

Förklaring av Danmark, Finland och Sverige till artikel 7 i denna konvention

Danmark, Finland och Sverige bekräftar att de - som meddelades under förhandlingarna om anslutning till Schengenavtalen - i förhållande till de andra medlemsstaterna som garanterar lika behandling, inte kommer att åberopa de förklaringar som de gjort inom ramen för artikel 6.1 i Europeiska utlämningskonventionen som grund för att vägra utlämning av i deras länder bosatta personer från icke-nordiska stater.

Rådets förklaring om begreppet "medborgare"

Rådet noterar att medlemsstaterna åtagit sig att tillämpa Europarådets konvention av den 21 mars 1983 om överförande av dömda personer på medborgare i varje medlemsstat enligt artikel 3.4 i den nämnda konventionen.

Medlemsstaternas åtagande i första stycket påverkar inte tillämpningen av artikel 7.2 i den här konventionen.

Förklaring av Grekland till artikel 5

Grekland tolkar artikel 5 med utgångspunkt från punkt 3 i samma artikel. Med denna tolkning garanteras att bestämmelserna i den grekiska författningen efterlevs, i vilka

— det föreskrivs ett uttryckligt förbud mot att utlämna en utlänning som förföljs på grund av sin verksamhet för friheten, och

— det görs en skillnad mellan politiska brott och s.k. blandade brott, för vilka andra regler gäller än för politiska brott.

Förklaring av Portugal om utlämning som begärs för ett brott som är belagt med ett straff eller en skyddsåtgärd på livstid

Eftersom Portugal inlagt en reservation mot Europeiska utlämningskonventionen från 1957 enligt vilken Portugal inte kommer att bevilja utlämning av personer när utlämning begärs för ett brott som är belagt med ett straff eller en skyddsåtgärd på livstid, förklarar Portugal att när utlämning begärs för ett brott där påföljden är ett sådant straff eller en sådan skyddsåtgärd kommer Portugal, med iakttagande av de relevanta bestämmelserna i sin författning såsom de tolkas av landets författningsdomstol, att bevilja utlämning endast om Portugal anser att de försäkringar som har lämnats av den ansökande medlemsstaten ger tillräckliga garantier för att den, enligt sin lagstiftning och sin praxis såvitt avser verkställighet av straff, kommer att främja tillämpningen av alla strafflinningsåtgärder som den person, som begärs utlämnad, kan komma i åtnjutande av.

Portugal bekräftar giltigheten av de åtaganden som gjorts inom ramen för gällande internationella avtal, i vilka landet är part, och särskilt dem enligt artikel 5 i Portugals anslutningskonvention till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet.

Rådets förklaring om uppföljning av konventionen

Rådet förklarar

- a) att det anser det lämpligt att, på grundval av upplysningar från medlemsstaterna, påbörja en regelbundet återkommande granskning
- av genomförandet av denna konvention,
 - av hur konventionen fungerar när den har trätt i kraft,
 - av möjligheten för medlemsstaterna att ändra de reservationer som har gjorts inom ramen för denna konvention genom att villkoren för utlämning mildras eller genom att reservationerna frånträds, och
 - av hur utlämningsförfarandena fungerar mellan medlemsstaterna i ett allmänt perspektiv,
- b) att det, ett år efter det att denna konvention har trätt i kraft, kommer att överväga en eventuell behörighet för Europeiska gemenskapernas domstol.
-

Nr 72

(Finlands författningssamlings nr 750/1999)

L a g**om godkännande av vissa bestämmelser i konventionen om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater**

Given i Helsingfors den 12 februari 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Konventionens ikraftträdande

Bestämmelserna i den i Bryssel den 10 mars 1995 ingångna konventionen om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater som upprättats på grundval av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen är, för så vitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft så som därom har avtalats.

2 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 12 februari 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**

3 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Genom förordning kan bestämmas att före konventionens internationella ikraftträdande tillämpas denna lag mellan Finland och en sådan medlemsstat som avgett förklaring i enlighet med artikel 16.3 i konventionen.

Nr 73

(Finlands författningssamlings nr 751/1999)

Förordning**om tillämpning av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i konventionen om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater innan konventionen trätt i kraft internationellt**

Given i Helsingfors den 18 juni 1999

På föredragning av justitieministern föreskrivs:

1 §

Innan den i Bryssel den 10 mars 1995 ingångna konventionen om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater, vilken upprättats på grundval av artikel K.3 i Fördraget om Europeiska unionen, har trätt i kraft internationellt, tillämpas lagen om godkännande av vissa bestämmelser i konventionen om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater (750/1999) från den 7 juli 1999 mellan Finland och en sådan stat som har avgett en förklaring i enlighet med artikel 16.3 i konventionen, så som därom har avtalats. Vissa bestämmelser i konventionen har godkänts genom den ovan nämnda lagen av den 12 februari 1999. Republikens president har godkänt konventionen likaså den 12 februari 1999, och godkännandeinstrumentet beträffande den har deponerats hos generalsekretären för Europeiska unionens råd den 7 april 1999.

2 §

Finland har avgett följande förklaringar gällande konventionen:

1) Artikel 7.4 i konventionen

I Finland kan ett samtycke som gäller förenklat förfarande återkallas.

2) Artikel 9 punkt b i konventionen

Finland tillämpar inte reglerna (specialitetsprincipen) i artikel 14 i den europeiska konventionen om utlämning för brott (FördrS 32/1971) i sådana fall när en person i enlighet med artikel 7 i konventionen samtycker till utlämningen och uttryckligen avstår från tillämpning av specialitetsprincipen.

3) Artikel 12.3 i konventionen

Finland tillämpar artikel 12.1 andra strecksatsen samt artikel 12.2 till den del det är fråga om situationer där förfarandet har inletts med en framställning enligt artikel 16 i den europeiska konventionen om utlämning för brott.

4) Artikel 16.3 i konventionen

Konventionen kan, innan den trätt i kraft internationellt, tillämpas mellan Finland och sådana medlemsstater som har avgett en likadan förklaring.

Vid deponeringen av godkännandeinstrumentet har Finland dessutom avgett följande förklaring:

Artikel 15 i konventionen

De behöriga myndigheter som avses i artikel 15 är i Finland

1) centralkriminalpolisen i fråga om artiklarna 4.1, 6, 8 och 10.

- 2) justitieministeriet i fråga om artiklarna 4.2, 5.2 och 14. 3 §
3) tingsrätterna i fråga om artikel 7. Denna förordning träder i kraft den 7 juli 1999.

Helsingfors den 18 juni 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

RÅDETS AKT**av den 10 mars 1995 om upprättandet av
konventionen om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska
unionens medlemsstater****(95/C 78/01)**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

som beaktar fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel K.3 2 c i detta, och

som för att uppnå unionens mål betraktar reglerna för det förenklade förfarandet för utlämning mellan medlemsstaterna i Europeiska unionen som en fråga av gemensamt intresse som utgör en del av det samarbete om vilket stadgas i avdelning VI i fördraget;

BESLUTAR att härmed upprätta den konvention vars text återfinns i bilagan och som denna dag har undertecknats av företrädarna för regeringarna i unionens medlemsstater;

REKOMMENDERAR att medlemsstaterna antar den i enlighet med sina konstitutionella regler.

Utfärdad i Bryssel den 10 mars 1995.

På rådets vägnar

Ordförande

P. MÉHAIGNERIE

KONVENTION**upprättad på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen
om ett förenklat förfarande för utlämning mellan Europeiska unionens
medlemsstater**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA till denna konvention, Europeiska unionens medlemsstater,

SOM HÄNVISAR TILL rådets akt av den 9 mars 1995,

SOM ÖNSKAR FÖRBÄTTRA det straffrättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna såvitt avser såväl lagföring som verkställighet av domar,

SOM ÄR MEDVETNA OM att utlämning har stor betydelse inom det rättsliga samarbetet för att uppnå dessa mål,

SOM ÄR ÖVERTYGADE OM nödvändigheten av att förenkla utlämningsförfarandet i den mån detta är förenligt med de grundläggande principerna för deras nationella lagstiftning, däribland principerna i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,

SOM KONSTATERAR att i ett stort antal ärenden om utlämning den som begärts utlämnad samtycker till överlämnande,

SOM ANSER att det i sådana fall är önskvärt att till ett minimum begränsa den tid som är nödvändig för utlämningsförfarandet och för frihetsberövande som görs i sådant syfte,

SOM BEAKTAR att tillämpningen av den europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957 därför bör underlättas genom att utlämningsförfarandet förenklas och förbättras,

SOM BEAKTAR att bestämmelserna i den europeiska utlämningskonventionen förblir tillämpliga på alla de frågor som inte behandlas i denne konvention,

HAR KOMMIT ÖVERENS OM FÖLJANDE BESTÄMMELSER:

*Artikel 1***Allmänna bestämmelser**

1. Denna konvention syftar till att mellan Europeiska unionens medlemsstater underlätta tillämpningen av den europeiska utlämningskonventionen genom att komplettera bestämmelserna i denna.

2. Punkt 1 påverkar inte tillämpningen av mer förmånliga bestämmelser i bilaterala

eller multilaterala avtal som är i kraft mellan medlemsstater.

*Artikel 2***Skyldighet att överlämna**

Medlemsstaterna förbinder sig att, i enlighet med det förenklade förfarande som anges i denna konvention, till varandra överlämna personer som är eftersökta för utläm-

ning, förutsatt att dessa personer samtycker till detta och att den anmodade staten lämnar sitt godkännande i enlighet med denna konvention.

Artikel 3

Villkor för överlämnande

1. I enlighet med artikel 2 skall den, som är föremål för en begäran om provisoriskt anhållande enligt artikel 16 i den europeiska utlämningskonventionen, överlämnas i enlighet med artiklarna 4-11 och artikel 12.1 i denna konvention.

2. Ett sådant överlämnande som avses i punkt 1 förutsätter inte att det görs en framställning om utlämning eller att det ges in sådana handlingar som fordras enligt artikel 12 i den europeiska utlämningskonventionen.

Artikel 4

Uppgifter som skall tillhandahållas

1. Följande uppgifter från den ansökande staten skall anses innehålla tillräcklig information för att underrätta den anhållne på det sätt som anges i artiklarna 6 och 7 och för att informera den behöriga myndighet som avses i artikel 5.2:

- a) den eftersöktes identitet;
- b) den myndighet som begär anhållandet;
- c) förekomsten av ett häktningsbeslut eller av andra handlingar med samma rättsliga verkan eller av en dom som kan verkställas;
- d) brottets beskaffenhet och rättsliga rubricering;
- e) en beskrivning av omständigheterna kring brottet, däribland tidpunkt och plats samt den eftersöktes del i brottet;
- f) såvitt möjligt, följderna av brottet.

2. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 får ytterligare upplysningar begäras om de

uppgifter som avses i nämnda punkt visar sig otillräckliga för att den behöriga myndigheten i den anmodade staten skall kunna medge överlämnandet.

Artikel 5

Samtycke och godkännande

1. Den anhållne skall lämna sitt samtycke i enlighet med artiklarna 6 och 7.

2. Den behöriga myndigheten i den anmodade staten skall lämna sitt godkännande i enlighet med sitt nationella förfarande.

Artikel 6

Information till den anhållne

När en person som är eftersökt för utlämning anhålls på en annan medlemsstats område skall den behöriga myndigheten i enlighet med sin nationella lagstiftning upplysa honom om den begäran som avser honom och om att han har möjlighet att samtycka till att överlämnas till den ansökande staten i enlighet med det förenklade förfarandet.

Artikel 7

Inhämtande av samtycke

1. Den anhållnes samtycke och, i förekommande fall, hans uttryckliga avstående från tillämpning av specialitetsprincipen skall avges inför de behöriga rättsliga myndigheterna i den anmodade staten, i enlighet med dennas nationella lagstiftning.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att det samtycke och, i förekommande fall, det avstående som anges i punkt 1 inhämtas under sådana förhållanden att det framgår att personen har lämnat dem frivilligt och fullt medveten om följderna av detta. Den anhållne skall i detta syfte ha rätt till juridiskt biträde.

3. Samtycke och, i förekommande fall, avstående som anges i punkt 1 skall proto-

kollföras i enlighet med det förfarande som föreskrivs i den anmodade statens lagstiftning.

4. Samtycke och, i förekommande fall, avstående som anges i punkt 1 är oåterkallligt. Vid deponeringen av sina ratifikations-, godkännande-, godtagande- eller anslutningsinstrument får medlemsstaterna genom en förklaring ange att samtycket och, i förekommande fall, avståendet i enlighet med deras nationella regler kan återkallas. I sådant fall skall den tid som förflyter mellan underrättelse om samtycket och återkallelsen inte beaktas vid fastställandet av de tidsfrister som anges i artikel 16.4 i den europeiska utlämningskonventionen.

Artikel 8

Underrättelse om samtycke

1. Den anmodade staten skall omedelbart underrätta den ansökande staten om personens samtycke. För att den ansökande staten i förekommande fall skall kunna göra en framställning om utlämning skall den anmodade staten senast tio dagar efter det provisoriska anhållandet meddela om personen har lämnat sitt samtycke eller inte.

2. Sådant underrättelse som anges i punkt 1 skall ske direkt mellan de behöriga myndigheterna.

Artikel 9

Avstående från tillämpning av specialitetsprincipen

Varje medlemsstat kan samtidigt med deponeringen av sitt ratifikations-, godkännande-, godtagande- eller anslutningsinstrument eller vid varje annan tidpunkt förklara att reglerna i artikel 14 i den europeiska utlämningskonventionen inte är tillämpliga när personen i enlighet med artikel 7 i denna konvention

a) samtycker till utlämning eller

b) samtycker till utlämning och uttryckligen avstår från tillämpning av specialitetsprincipen.

Artikel 10

Underrättelse om beslutet om utlämning

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 18.1 i den europeiska utlämningskonventionen skall underrättelse om ett beslut om utlämning som har fattats med tillämpning av det förenklade förfarandet och information som har samband med det förenklade utlämningsförfarandet lämnas direkt av den behöriga myndigheten i den anmodade staten till den myndighet i den ansökande staten som har begärt provisoriskt anhållande.

2. Den underrättelse om beslutet som avses i punkt 1 skall lämnas senast inom tjugo dagar från den dag då den eftersökte lämnade sitt samtycke.

Artikel 11

Tidsfrist för överlämnandet

1. Överlämnandet skall äga rum inom tjugo dagar från den dag då underrättelsen om beslutet om utlämning lämnades i enlighet med artikel 10.2.

2. Om den eftersökte är frihetsberövad när den tidsfrist som avses i punkt 1 går ut skall han försättas på fri fot på den anmodade statens område.

3. Om omständigheter som ligger utanför myndighetens kontroll hindrar att den eftersökte överlämnas inom den tidsfrist som anges i punkt 1 skall den berörda myndighet som anges i artikel 10.1 underrätta den andra myndigheten om detta. De skall komma överens om en ny dag för överlämnandet. I sådant fall skall överlämnandet äga rum inom tjugo dagar från den nya dag som bestämts. Om personen i fråga är frihetsberövad även efter utgången av denna tidsfrist skall han frigges.

4. Punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel gäller inte om den anmodade staten önskar tillämpa artikel 19 i den europeiska utlämningskonventionen.

*Artikel 12***Samtycke som lämnas efter utgången av den tidsfrist som anges i artikel 8 eller under andra omständigheter**

1. Om samtycke har lämnats efter utgången av den tidsfrist på tio dagar som anges i artikel 8

— skall den anmodade staten tillämpa det förenklade förfarandet i enlighet med denna konvention, om den anmodade staten ännu inte har mottagit någon sådan framställning om utlämning som avses i artikel 12 i den europeiska utlämningskonventionen;

— kan den anmodade staten använda det förenklade förfarandet, om den under tiden har mottagit en sådan framställning om utlämning som avses i artikel 12 i den europeiska utlämningskonventionen.

2. Den anmodade staten kan använda det förenklade förfarandet på sätt som föreskrivs i denna konvention även om ingen begäran om provisoriskt anhållande har gjorts och då samtycke har lämnats efter det att en framställning om utlämning har mottagits.

3. Vid deponeringen av sitt ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument skall varje medlemsstat förklara om och på vilka villkor den avser att tillämpa punkt 1 andra strecksatsen och punkt 2.

*Artikel 13***Vidareutlämning till en annan medlemsstat**

När specialitetsprincipen till följd av en medlemsstats förklaring i enlighet med artikel 9 i denna konvention inte är tillämplig på den utlämnade personen skall, om inte annat angetts i den nämnda förklaringen, inte heller artikel 15 i den europeiska utlämningskonventionen gälla vid vidareutlämning av denna person till en annan medlemsstat.

*Artikel 14***Transitering**

Vid transitering i enlighet med artikel 21 i den europeiska utlämningskonventionen skall, om det är fråga om utlämning i enlighet med det förenklade förfarandet, följande regler gälla:

a) i brådskande fall kan en begäran som innehåller de uppgifter som anges i artikel 4 göras till transiteringsstaten med tillämpning av förfarande som innebär att framställningen dokumenteras skriftligen. Transiteringsstaten får tillkännage sitt beslut på motsvarande sätt;

b) de uppgifter som lämnas i enlighet med artikel 4 skall vara tillräckliga för att göra det möjligt för transiteringsstatens behöriga myndighet att bedöma att det är fråga om ett förenklat utlämningsförfarande, och för att gentemot den utlämnade kunna vidta nödvändiga tvångsåtgärder för transiteringens genomförande.

*Artikel 15***Angivande av behöriga myndigheter**

Varje medlemsstat skall samtidigt med deponeringen av sitt ratifikations-, godkännande-, godtagande- eller anslutningsinstrument i en förklaring ange vilka myndigheter som är behöriga enligt artiklarna 4-8, 10 och 14.

*Artikel 16***Ikraftträdande**

1. Denna konvention skall ratificeras, godkännas eller godtas. Ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrumenten skall deponeras vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd. Rådets generalsekretär skall underrätta samtliga medlemsstater om detta.

2. Denna konvention skall träda i kraft nittio dagar efter det att den sista medlemsstaten har deponerat sitt ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument.

3. Fram till det att konventionen träder i kraft kan varje medlemsstat när den deponerar sitt ratifikations-, godkännande- eller godtagandeinstrument eller vid varje senare tidpunkt förklara att konventionen nittio dagar efter det att förklaringen deponerats är tillämplig i förhållande till de medlemsstater som har avgett en likalydande förklaring.

4. Varje förklaring som görs i enlighet med artikel 9 blir gällande trettio dagar efter det att den har deponerats, dock tidigast den dag då denna konvention träder i kraft eller den dag då den blir tillämplig beträffande denna medlemsstat.

5. Konventionen skall tillämpas endast på sådan begäran som görs efter dagen då den trätt i kraft eller efter dagen då den börjar tillämpas mellan den anmodade staten och den ansökande staten.

Artikel 17

Anslutning

1. Denna konvention skall vara öppen för

anslutning för varje stat som blir medlem i Europeiska unionen.

2. Den på den anslutande statens språk genom generalsekretariatets för Europeiska unionens råd försorg upprättade och av alla medlemsstater godtagna texten till denna konvention har samma giltighet som de andra autentiska texterna. Generalsekreteraren skall vidarebefordra en bestyrkt kopia av den texten till varje medlemsstat.

3. Anslutningsinstrumenten skall deponeras vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

4. Denna konvention skall för varje stat som ansluter sig till den träda i kraft nittio dagar efter det att staten har deponerat sitt anslutningsinstrument eller på dagen för denna konventions ikraftträdande, om denna ännu inte har trätt i kraft när nittiodagarsperioden går ut.

5. Om denna konvention ännu inte har trätt i kraft när anslutningsinstrumenten deponeras skall artikel 16.3 tillämpas på anslutande medlemsstater.

Nr 70—73, 3 ark

HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINGFORS 1999